

Publicerad 2005-12-26 01:11 av Ensamma mamman

Visst kunde nån ha varnat mig???

Julklappsinköp, trängsel, hetta och en viss märkbar hysteri. När jag snappat åt mig det sista exemplaret av spelet "Idol" fick jag en lång, vass mördande blick från en kvinna i medelåldern med öppen duffeljacka vars röda ton matchade hennes kinder. Hon knycklade ihop sin inköpslista, tryckte ner den i fickan och marscherade iväg muttrandes "vilka idioter det finns" Kanske hade jag missat att det stod hennes namn på just den kartongen? Ja, något måste det ju ha varit, för det är väl möjligtvis inte så att alla har samma rätt att handla i en affär..? Som förstått så är jag inte en sån stressad shoppare som har nära till det hysteriska tillståndet där färgskalan i ansiktet skiftar likt en regnbåge- från gult till grönt till rött osv. Jag tar det hela med ro ser du!

Det var mina barn som stod på prio ett på julklappslistan. Den äldste sonen har i veckor tjatat om dessa bionicles. Gubbar, spindlar och gud vet vad, med vapen av olika slag som de ska använda när de slåss mot varandra. Max har fått, han vill också ha, de ska ju leka tillsammans och slåss mot varandras. Ja, jag faller för hans önskan, det blir två olika varianter från mig, två från mormor och en jättestor skapelse från morbror. Jag känner mig rätt tillfreds med inköpen, han kommer att bli nöjd! Den lilla killen har en stark förälskelse i tåg. Det går inte att komma in i ett väntrum där det finns en tågbana för då kommer man aldrig ut. Vid ett tillfälle tog distriktssköterskan med sig halva banan in i undersökningsrummet för att få honom med sig också. Det blir en tågbana och en bilbana till honom! På väg ut ur affären hittar jag en robot som ser rolig ut. Inte är den så dyr heller så jag köper den, jag vet ju att han gillar såna saker. Jag känner mig ännu nöjdare.

Passerar en liten kosmetikaffär. Där inne trängs en hel drös svettiga män, alla med osäker blick och en lapp i handen. Klart att frun/flickvännen ska ha en god doft i jul och jag ser hur deras mimik blir klart nervös när expediten börjar tipsa om det nyaste, fräschaste och just den där som kommer att bli vårens doft! Paniken fyller rummet från golv till tak och jag ler i mjugg åt de stackars männen.

Nästa anhalt är en underklädesbutik. Mitt eget julhandlande har övergått till att bli en ren studie i andra intet ont anande människors febrila handlande. Jag riktar dessutom in mig på männen, det är det allra roligaste.. Söker mig därför in till det allra heligaste, de små svarta underkläderna, några med en liten röd spetskant så här till jul. Här är det inte svett, det är ren skam. Alla är väääldigt noga med att påpeka både en och tre gånger att det är en julklapp till frun! Så kommer det allra roligaste, expediten frågar om storleken hos den tilltänkta mottagaren av gåvan. Jag tittar så diskret på en alldeles för liten sexig BH och njuter i fulla drag. Han stammar fram att det är nog en B-kupa. Eller kanske en C. Han vet inte riktigt. Han slår ner blicken i golvet och säger att han inte velat fråga eftersom det ska bli en överraskning. Expediten tipsar om att storleken alltid står på lappen på underkläderna. Nu skäms han ännu mer. När hon frågar hur lång hon är och ber honom jämföra fruns storlek med hennes blir det bara för mycket, jag måste gå därifrån. Jag hade velat se fruns min om han köpt en BH med B-kupa, enligt honom var hon betydligt större än expediten och hon drog säkert D.

Okej, jag är en elak människa men jag skäms inte för det. Jag har bara inte riktigt samma humor som alla andra! Jag tycker att det är jättekul att se folk som handlar julklappar, speciellt män eftersom de sällan utför

såna handlingar ensamma i vanliga fall. De blir ofta väldigt ställda när det väl kommer till kritan. Och det tycker jag är roligt.

När allt handlande, pappersprasslande och alla trissande tomteberättelser är till ända återstår bara grande finale: JULAFTONSKVÄLLEN!!! Barnens ögon tindrar, maten lämnas orörd, julmusten flödar och det spanas efter tomten mellan varje klunk. Vi vuxna äter alldeles för mycket, skickar ett sms till den beställde tonårstomten, (som gör allt för att få en hundring till nyårsaftonens nöjen) äter lite till och lämnar till slut motvilligt bordet. Snart knackar det på dörren och in kommer TOMTEN! Barnen blir alldeles stumma till en början, den lilla kryper in under bordet och skriker : GÅ UT, GÅ UT!!! Jag drar fram honom med viss möda eftersom han spjärnar emot som en katt på väg ner i en badbalja. Hur som helst så tinar han snart upp och tycker att den här tomten är en riktigt trevlig typ, han får ju massa paket! Vi vuxna njuter och tar kort, blir förvånade över att de får just en sån, eller den där som de velat ha och ler när de undrar hur tomten kunnat veta.. Det är den rara delen med julafton, barnens glada miner och deras lycka över sina nya saker. När de sen sent ska sova är det med en nöjd min och värmen sprider sig i min kropp. Jag somnar också med en nöjd känsla, efter att ha byggt legogubbar så jag har ont i fingrarna och satt batterier i de nya sakerna.

Så kommer då morgonen och jag väcks av ett förfärligt oväsen. Jag sätter mig kapprak upp i sängen och undrar vad det kan vara för oljud. Jag slår nästan sönder väckarklockan i tron om att det är den som löper amok men hur hårt jag än slår så händer inget. Så kommer den in i rummet, ROBOTEN, den blinkar rött och skriker "FIRE, FIRE FIRE FIRE, FI-FI-FI-FIRE, FIIIRE, FIIIRE, FI-FI-FI-FIRE" Jag tror inte det är sant. Jag har köpt en mördarmaskin och det är jag som är offret. Jag ser för mitt inre hur den kommer att förvandla mig till en korsning av pomperipossa och katlamonstret. Jag kommer att mörda den med mina bara händer och därmed förstöra barndomen för min yngste son. KATASTROF!!!

Kunde det inte ha stått en stor varningsskylt i affären? "DENNA ROBOT ÄR EN LJUDVALLSSPRÄNGARE, ÖRONPROPPAR FINNS I GÅNG C, HYLLA 3" Men det är klart, då skulle de ju aldrig ha fått sälja en enda av dessa eländiga fridstörare. Nu förstår jag med en trött suck där jag ligger med huvudet under kudden varför de såldes så billigt. Nästa tanke är att det här förmodligen är straffet för att jag är så elak och inte kan låta bli att hånfullt le åt de stackars desperata männen som vistas i julhandeln. Jag lovar mig själv att sluta upp med de dumheterna samt att "råka" glömma fanstyget till robot hemma hos mina föräldrar!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ensamma mamman med Poeter.se id #5202 innehar upphovsrätten